

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 801/2014-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza prerokoval sťažnosť O. F., zastúpeného advokátom JUDr. Richardom Bauerom, Advokátska kancelária Bauer s. r. o., Dénešova 19, Košice, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 155/2011, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. F. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. mája 2014 doručená sťažnosť O. F. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 155/2011 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľ uviedol:

«... sťažovateľ podal návrh na začatie konania „... o neplatnosť darovacej zmluvy...“, v ktorom dochádza k prietahom v konaní okresnému súdu dňa 19. augusta 2011 (ďalej len „návrh“), pričom podľa zistení advokáta namietané konanie nie je ku dňu doručenia sťažnosti ústavnému súdu... právoplatne skončené, je poznačené neefektívnou činnosťou okresného súdu, ako aj jeho nečinnosťou, čo v konečnom dôsledku spôsobuje zbytočné prietahy v namietanom konaní. Predmet namietaného konania nie je podľa sťažovateľa skutkovo, a ani právne zložitý. Konanie svedčí o nespôsobilosti porušovateľa konať bez zbytočných prietahov a rozhodnúť podľa možností, už na prvom pojednávaní.

Sťažovateľ súčasne s návrhom vo veci samej, doručil okresnému súdu dňa 19. augusta 2011 aj návrh na vydanie predbežného opatrenia, pričom žiadal o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Dňa 15. septembra 2011 okresný súd Uznesením č. k. 45C/155/2011-15 návrh sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia zamietol a dňa 9. decembra 2011 Uznesením č. k. 45C/155/2011 vyrubil sťažovateľovi súdny poplatok za návrh vo veci predbežného opatrenia. Sťažovateľ podal proti predmetnému uzneseniu odvolanie, pričom okresný súd Uznesením č. k. 45C/155/2011-45 zo dňa 26. marca 2012 sťažovateľovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov aj napriek tomu, že sťažovateľ preukázal oslobodenie v inom konaní a preukázal jeho celkovo nepriaznivé osobné a materiálne pomery, ktoré sú podľa sťažovateľa porušovateľovi dlhodobo známe aj z iných konaní vedených pred porušovateľom. Sťažovateľ následne podal dňa 3. augusta 2012 proti predmetnému uzneseniu odvolanie...

Uznesením č. k. 5Co 385/2012-61 zo dňa 31. augusta 2012 rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len ako „krajský súd“) a to tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil a priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

Zo spisového materiálu vedeného okresným súdom v namietanom konaní vyplýva skutkový stav, a to že sťažovateľ na prvom pojednávaní, ktoré porušovateľ uskutočnil až

27. mája 2013 teda po 21 mesiacoch žiadal vydanie rozsudku pre zmeškanie, a to z dôvodu, že odporcovia sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavili. Sťažovateľ sa dostal do konfliktu so zákonnou sudkyňou, ktorá podľa vyjadrení sťažovateľa nebola spôsobilá rozhodnúť na tomto prvom pojednávaní v záujme zachovania jeho práv. Okresný súd Bratislava II pojednávanie uznesením odročil na 25. september 2013.

Predmetné pojednávanie bolo následne pripísom zákonnej sudkyne bez označenia dňa jeho vydania zrušené a odročené na termín 14. október 2013. Dňa 12. júna 2013, teda takmer po 24 mesiacoch od podania návrhu sťažovateľa vo veci samej, žalovaný v 1. rade doručil porušovateľovi svoje vyjadrenie k návrhu.

Pojednávanie určené na deň 14. október 2013 bolo zákonnou sudkyňou odročené na neurčito, pričom následne bola sťažovateľovi bezdôvodne uložená poriadková pokuta a spis po podaní odvolania voči poriadkovej pokute predložený krajskému súdu, následne okresnému súdu.

Nakoľko však nedošlo zo stany okresného súdu k vykonaniu akéhokoľvek úkonu smerujúceho k nariadeniu efektívneho pojednávania a v konečnom dôsledku k skončeniu veci a vydaniu minimálne kontumačného rozsudku podal dňa 24. júla 2013 sťažovateľ v predmetnom konaní v súlade s ustanovením § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) sťažnosť k rukám predsedníčky okresného súdu. Pripísom Spr. 2098/2013 zo dňa 14. augusta 2013 bola sťažnosť sťažovateľa vyhodnotená zo strany predsedníčky okresného súdu ako nedôvodná. Sťažovateľ podal sťažnosť na prieťahy aj dňa 11. septembra 2013 k rukám podpredsedníčky krajského súdu, pričom pripísom Spr. 2275/13 zo dňa 17. septembra 2013 bola vybavená spôsobom, že o sťažnosti sa nebude konať kým sťažovateľ, ktorý je dlhodobo v hmotnej núdzi nezaplatí poplatok 6,-EUR.

Podľa sťažovateľa po doručení pripisu predsedníčky okresného súdu nič nenasvedčuje tomu, že by činnosť okresného súdu smerovala k skončeniu veci a vydaniu meritórneho rozhodnutia.

Vec sa k dňu 15. máj 2014 nachádza podľa zistení právneho zástupcu sťažovateľ na okresnom súde a bude predložená na rozhodnutie o dovolaní sťažovateľa Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

K uvedenému považuje sťažovateľ za potrebné uviesť, že okresný súd v časovom období od podania návrhu dňa 19. augusta 2011 do dňa podania sťažnosti, teda 15. mája 2014 teda v období takmer 33 mesiacov v skutkovo a právne jednoduchej veci nielenže meritórne nerozhodol, ale ani neuskutočnil riadne prvé pojednávanie vo veci. Uvedené nesvedčí o schopnosti okresného súdu konať plynule, bez zbytočných prieťahov za súčasného odstránenia právnej neistoty sťažovateľa a vo veci rozhodnúť. Navyše v tomto časovom období zjavným pochybením zo strany okresného súdu, a to jeho nesústreďenou činnosťou pri rozhodovaní a zisťovaní a rozhodovaní o oslobodení od platenia súdnych poplatkov a platenia poriadkových pokút okresný súd zaviniť neprimerané predĺženie namietaného konania čím spôsobil zbytočné prieťahy v namietanom konaní...

Sťažovateľ uvádza, že sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Zároveň namieta aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...

Sťažovateľ sa v namietanom súdnom konaní domáha určenia neplatnosti darovacej zmluvy.

Nateraz je ťažké vyčíslit' celkovú možnú majetkovú ujmu spôsobenú sťažovateľovi neefektívnou činnosťou a nečinnosťou okresného súdu v namietanom konaní, no už teraz možno konštatovať, že ani prípadný rozsudok vo veci samej v namietanom súdnom konaní, ktorý by vyhovoval sťažovateľovi, už nemusí splniť svoj účel poskytnutia účinnej právnej ochrany oprávneným záujmom sťažovateľa vo vzťahu k náhrade majetkovej ujmy, aj s ohľadom na časový odstup.

Sťažovateľ žiada, aj s prihliadnutím na predmet namietaného konania, o priznanie primeraného finančného zadostučinenia v sume 5.000 EUR z dôvodov uvedených v sťažnosti, nakoľko okresný súd svojou nečinnosťou a neefektívnou činnosťou spôsobil a neustále spôsobuje sťažovateľovi majetkovú ujmu značne prevyšujúcu sumu požadovaného finančného zadostučinenia.

Sťažovateľovi v priamej súvislosti s odopieraním poskytnutia spravodlivosti a včasného prejednanja jeho veci v namietanom konaní vzniká teda nemajetková ujma spočívajúca najmä v pocitoch totálnej neistoty a bezmocnosti zo stavu nielen v namietanom

konaní, ale už aj v iných konaniach pred okresným súdom a reálneho vynesenia rozsudku o neplatnosti darovacej zmluvy, ktoré trvá neprimeranú dobu takmer 33 mesiacov, pričom sa v namietanom konaní nejedná o skutkovo a ani právne zložitú vec, keď príslušný súd v namietanom konaní o jeho nároku k dnešnému dňu právoplatne nerozhodol a podľa jeho názoru pokračuje v neefektívnej činnosti a nečinnosti, čím mu nepriamo bráni v reálnom uplatnení a reálnom vymožení ním uplatnených práv.

Vzhľadom k uvedenému sťažovateľ žiada ústavný súd o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, a to s cieľom dovŕšenia ochrany porušených namietaných práv v posudzovanom prípade, pretože má za to, že v namietanom konaní k porušeniu došlo spôsobom, ktorý si vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Sťažovateľ rovnako žiada aby ústavný súd pri určení finančného zadosťučinenia vychádzal dôrazne zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.»

Sťažovateľ tiež uviedol, že rozhodnutím Centra právnej pomoci – kancelária Bratislava, sp. zn. 11/2014-KaBA (8814/2013) zo 6. marca 2014 mu bol za právneho zástupcu vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 155/2011 ustanovený JUDr. Richard Bauer.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa O. F. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 45C/155/2011 porušené boli.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava II, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 45C/155/2011 konal bez zbytočných prieťahov.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva O. F. finančné zadosťučinenie v sume 5.000,-EUR, ktoré jej mu Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava II je povinný uhradiť O. F., trovy právneho zastúpenia v sume 876,87 Eur (slovom osemstosedemdesiatšesť eur a osemdesiatsedem centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Richarda Bauera, Štúrova 27, 040 01 Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu, ktorý si zapožičal na účely predbežného prerokovania predmetnej ústavnej sťažnosti, zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 45 C 155/2011:

Dňa 19. augusta 2011 sťažovateľ podal na okresnom súde žalobu o neplatnosť darovacej zmluvy proti odporcom J. F. a Úradu geodézie a kartografie Slovenskej republiky. Žalobca súčasne požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov a podal aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 45 C 155/2011.

Dňa 15. septembra 2011 okresný súd uznesením sp. zn. 45 C 155/2011 návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol (právoplatnosť nadobudlo 3. novembra 2011).

Dňa 9. decembra 2011 okresný súd uznesením vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh vo výške 99,50 € a na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na vydanie predbežného opatrenia vo výške 33,00 € (lehota 10 dní).

Dňa 9. januára 2012 sťažovateľ doručil odvolanie proti uzneseniu o vyrubení súdneho poplatku za návrh na predbežné opatrenie.

Dňa 7. februára 2012 okresný súd zaslal sťažovateľovi tlačivo na potvrdenie osobných, majetkových a zárobkových pomeroch. Vyplnené žiadal doručiť v lehote 10 dní.

Dňa 7. februára 2012 okresný súd požiadal Správu katastra hlavného mesta Bratislava (ďalej len „Správa katastra“) o oznámenie, či je sťažovateľ vlastníkom nehnuteľnosti.

Dňa 7. februára 2012 okresný súd požiadal Krajský dopravný inšpektorát v Bratislave o oznámenie, či je sťažovateľ vlastníkom motorového vozidla.

Dňa 24. februára 2012 Správa katastra oznámila, že sťažovateľ je vlastníkom nehnuteľnosti v podiele 1/4 v katastrálnom území...

Dňa 6. marca 2012 Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave oznámilo, že sťažovateľ nie je vlastníkom motorového vozidla. V ten istý deň sťažovateľ doručil vyplnený formulár o jeho zárobkových pomeroch.

Dňa 26. marca 2012 okresný súd uznesením č. k. 45 C 155/2011-45 nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Okresný súd mu rozhodnutie doručoval na... ulicu č. 54, zásielka však bola vrátená, opätovne okresný súd uznesenie zaslal z 26. marca 2012 na... ulicu č. 15, odtiaľ bola zásielka vrátená s poznámkou: adresát neznámy, preto okresný súd zisťoval adresu bydliska sťažovateľa prostredníctvom registra obyvateľov.

Dňa 4. mája 2012 konajúci sudca upravil kanceláriu zistiť cez register obyvateľov adresu trvalého a prechodného bydliska sťažovateľa a cez ústrednú evidenciu väzňov, či nie je vo výkone väzby alebo trestu.

Dňa 21. mája 2012 ústredná evidencia väzňov oznámila, že sťažovateľ nie je vo výkone trestu ani väzby.

Dňa 24. mája 2012 register obyvateľov oznámil, že sťažovateľ má adresu:... B.

Dňa 6. júna 2012 okresný súd požiadal Slovenskú poštu (ďalej len „pošta“), aby v lehote 7 dní oznámila presnú adresu, na ktorú sťažovateľ žiadal doposielat' zásielky.

Dňa 27. júna 2012 pošta oznámila, že sťažovateľ má domovú listovú schránku na..., B., a doposielat' poštu nežiadal.

Dňa 27. júna 2012 konajúci sudca upravil kanceláriu opätovne doručiť obsah obálky č. 1. 49 sťažovateľovi na adresu..., B.

Dňa 3. augusta 2012 sa sťažovateľ odvolal proti uzneseniu okresného súdu z 26. marca 2012 o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za návrh a predbežné opatrenie.

Dňa 20. augusta 2012 bol spis doručený Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“), kde bol zaevidovaný pod sp. zn. 5 Co 385/2012.

Dňa 7. septembra 2012 bol spis vrátený okresnému súdu s uznesením sp. zn. 5 Co 385/2012 z 31. augusta 2012. Odvolací súd zmenil uznesenie okresného súdu z 26. marca 2012 tak, že navrhovateľovi priznal oslobodenie od súdnych poplatkov (rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 4. októbra 2012). Sťažovateľ zásielku prevzal na... ulici.

Dňa 8. novembra 2012 okresný súd uznesením priznal Slovenskej pošte poplatok za informáciu vo výške 3 €.

Dňa 25. marca 2013 okresný súd nariadil pojednávanie na 27. máj 2013. Odporcovi nariadil vyjadriť sa k žalobe.

Dňa 3. mája 2013 odporca J. F. oznámil, že zásielku prevzal až 18. apríla 2013 a 11. mája 2013 dostal termín na nahliadnutie do spisu, preto požiadal o predĺženie termínu na vyjadrenie.

Dňa 23. mája 2013 advokátska kancelária JUDr. Ignácovej oznámila, že prevzala zastupovanie J. F., a požiadali o predĺženie lehoty na vyjadrenie.

Dňa 27. mája 2013 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľ bol prítomný, žalovaní neboli prítomní. Bolo odročené na 25. september 2013. Konajúcou sudkyňou JUDr. Novotnou bol spísaný úradný záznam, že sťažovateľ pred pojednávaním kričal na sudkyňu, ktorá musela privolať justičnú stráž.

Dňa 11. júna 2013 okresný súd uznesením uložil sťažovateľovi poriadkovú pokutu 300 € za urážlivé výroky (právoplatnosť nadobudlo 1. februára 2014).

Dňa 12. júna 2013 bolo doručené vyjadrenie žalovaného v 1. rade. Sťažovateľovi bolo doručené 18. júla 2013.

Dňa 19. júna 2013 bol zrušený termín pojednávania určený na 25. september 2013. Bol určený nový termín na 14. október 2013.

Dňa 10. júla 2013 bolo doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu o uložení pokuty.

Dňa 9. augusta 2013 bol zrušený termín pojednávania a nový bol nariadený na 14. október 2013 z dôvodu predloženia spisu krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní proti poriadkovej pokute.

Dňa 15. augusta 2013 bol spis doručený krajskému súdu. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 8 Co 474/13.

Dňa 23. septembra 2013 predseda krajského súdu opatrením rozhodol, že namiesto JUDr. Gažovičovej, ktorej vec napadla pôvodne a ktorá sa vylúčila, lebo sa so sťažovateľom pozná osobne, sa bude rozhodovať náhodným výberom.

Dňa 25. septembra 2013 bolo zmenené zloženie senátu vo veci sp. zn. 8 Co 474/13.

Dňa 10. decembra 2013 krajský súd uznesením sp. zn. 8 Co 474/2013 potvrdil rozhodnutie o uložení pokuty.

Dňa 17. marca 2014 JUDr. Gazová oznámila, že vypovedala plnú moc odporcovi.

Dňa 19. marca 2014 Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) doručil okresnému súdu podanie – dovolanie proti uzneseniu okresného súdu z 11. júna 2013 o uložení pokuty sťažovateľovi vo výške 300 €, (sťažovateľ ho podal do podateľne najvyššieho súdu 27. februára 2014).

Dňa 27. marca 2014 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní splnomocnil advokáta na dovolacie konanie alebo preukázal, že má právnické vzdelanie.

Dňa 31. marca 2014 úradný záznam: „*JUDr. Bauer doručil Rozhodnutie Centra právnej pomoci zo 6. marca 2014, ČRZ 1217/14, ktorým Centrum právnej pomoci priznalo sťažovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci a určilo JUDr. Bauera jeho zastupovaním v konaní pred Okresným súdom Bratislava II sp. zn. 45 C 155/2011.*“

Dňa 14. apríla 2014 sťažovateľ doručil doklad, že má právnické vzdelanie.

Dňa 16. mája 2014 bol spis doručený najvyššiemu súdu (sp. zn. 1 Cdo 130/2014) na rozhodnutie o dovolaní.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad javí ako neopodstatnený (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

Predmetom konania ústavného súdu bolo preskúmanie tvrdenia sťažovateľa, ktorý vyčíta okresnému súdu, že jeho nečinnosťou a neefektívnym postupom v namietanom

konaní porušil jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, najmä preto, že „*prvé pojednávanie uskutočnil až 27. mája 2013, teda po 21 mesiacoch*“ od podania žaloby a „*v období takmer 33 mesiacov v skutkovo a právne jednoduchej veci nielenže meritórne nerozhodol ale ani neuskutočnil riadne prvé pojednávanie vo veci*“. Namíeta aj nesústredenú činnosť okresného súdu pri rozhodovaní o oslobodení od platenia poriadkových pokút.

Z prehľadu procesných úkonov v spisovom materiáli, ktorý si ústavný súd zadovážil, vyplýva, že okresný súd od podania návrhu sťažovateľa (19. augusta 2011) do nariadenia prvého pojednávania (27. mája 2013) vykonával úkony smerujúce k zisteniu osobných, majetkových a zárobkových pomerov a rozhodovaniu o sťažovateľovej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov. V tomto období okresný súd konal priebežne, pre prekážky v doručovaní na strane sťažovateľa mu však bolo uznesenie o zamietnutí jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov doručované od apríla 2012 do júla 2012. Po odvolaní sa sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 26. marca 2012 sa spis od 20. augusta 2012 do 7. septembra 2012 nachádzal na krajskom súde. Krajský súd zmenil rozhodnutie okresného súdu tak, že sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov priznal. Okresnému súdu je teda možné vytknúť istú mieru nesústrednosti pri rozhodovaní o sťažovateľovom návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov, tak ako mu to sťažovateľ vytýka. Postup okresného súdu v období od 27. mája 2013 do 19. marca 2014, keď sťažovateľ podal dovolanie proti rozhodnutiu o uložení poriadkovej pokuty, bol plynulý. Skutočnosť, že v tomto období okresný súd nekonal v merite veci, možno považovať za legitímnu a prietahy v konaní v tomto období možno v plnej miere pripísať na vrub sťažovateľovi, ktorý urážlivými výrokmí proti konajúcej sudkyni sám dal dôvod pre konanie o sankcii voči nemu.

Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (pozri napr. rozhodnutie I. ÚS 128/03 z 25. júna 2003 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu).

Je nesporné, že k predĺženiu konania prispel aj samotný sťažovateľ. Postup okresného súdu, aj keď nebol vždy bez prietáhov, sa zjavne nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu (a iný súd sťažovateľ nenamietal) v napadnutom konaní po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd nad rámec uvádza, že pokiaľ by v budúcnosti v postupe okresného súdu dochádzalo k prietahom v konaní, sťažovateľovi nič nebráni v tom, aby opätovne podal kvalifikovanú sťažnosť pre porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v zmysle čl. 127 ústavy.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2014